

ZDABOŘSKÝ

ZPRAVODAJ

3/20

Vychází od roku
2005 | ZDARMA

Vzpomínky, které nelze jen tak vymazat

V současném světě, který je plný elektroniky a digitálních zařízení, stačí často stisknout klávesu „delete“ a vše se vymaže, zmizí skoro do nenávratna. Zkuste dětem vytvořit takové Vánoce, aby se nedaly jen tak „smazat“. Vězte, že vedle dárků jsou nejdůležitější zvyky, rituály, tradice a tajemství.

Stěžujeme si na konzum, a přitom ho sami podporujeme. Vánoce bývají často synonymem pro „Ježíšek přinese dárky“. A to je určité škoda. „Děti si pamatují zážitky,“ říká psycholožka Lucie Šmahelová. „A jejich intenzita závisí na nás rodičích. Když se povede Vánoce zařídit jako slavnostní událost, bude mít ve vzpomínkách dětí významný charakter.“ Pěkně se obléct, krásně vyzdobit stůl, pečlivě zabalit dárky. Toto všechno může zanechat intenzivní vjemy, které z paměti nezmizí. A ve správný okamžik se dětem a později i v dospělosti vynoří v mysli jako pevné rodinné pouto.

Na dárky s rozmyslem

„Především kolem čtvrtého roku věku jsou dárky pod stromečkem hlavní téma a náplň Vánoc,“ říká dále Lucie Šmahelová. „Nepovažovala bych to ale u dětí za konzumní přístup. Jde spíš o moment rozbalování a překvapení. Mají před sebou jednoduše horu úkolů, které chtějí splnit.“ Jinak se chovají u stromečku batolata. Ty zaujme třeba jedna věc a dokážou se jí v danou chvíli naprosto oddat. Pokud opravdu malé děčko s radostí staví věže z nových kostek, nevnučujte mu další balíčky.

„Tady bych doporučila zavádět jeden zvyk a lpět na něm,“ doporučuje Lucie Šmahelová. „Dárek by měl rozbalovat vždy jeden člen rodiny a užívat bychom si ho měli pohromadě. Pak postupně přijde řada na všechny a hezká atmosféra se prodlouží. Navíc se děti budou učit nějakému řádu a umění počkat, i když jsou netrpělivé.“

Zaměřte se na vzpomínky

Ježíšek má mnoho podob. Může to být miminko, pán na kříži, někdo podobný Santovi nebo dědu Mrázovi z televizních příběhů. Rodiče mají zásadní vliv na to, jakou představu si děti s Ježíškem spojují. „Pojetí Vánoc a Ježíška se v různých kulturách liší. Ale vždy záleží na tom, jak to vnímají sami rodiče,“ konstatuje Lucie Šmahelová. „Můžeme předávat dítěti informaci ve smyslu: Ježíšek jsou dárky. Anebo to celé pojmout třeba víc

duchovně.“ I ateisté chodí o Vánocích do kostela, další zve k návštěvě široké příbuzenstvo. Podporovat i jiné těšení než to „dárkové“ vede k tomu, že si děti vytvoří krásné vzpomínky. Vytváří se předpoklad pro to, že jejich budoucí Vánoce získají také jiný než pouze „dárkový“ rozměr.

„Na celé vánoční období se těšíme třeba i proto, že než přijde Ježíšek, jdeme společně ven. V naší rodině chodíme do lesa a na stromy zavěsíme zeleninu pro zvířátka,“ přináší inspiraci Lucie Šmahelová. „Beru s sebou vždycky i svíčky a sežveme příbuzné. Taková hezká vzpomínka pak zůstává. Je to o rodině, stmelení, slavnostní atmosféře.“ Chcete další nápady? Věnujte

Krásné, krásnější, nejkrásnější...

Šťastný, šťastnější, nejšťastnější...

...vám přeje Osadní výbor Zdaboř, Sdružení občanů a přátel
Zdaboře a Sbor dobrovolných hasičů Zdaboř

pamlsky psímu útulku v Lazci, vydejte se na procházku do Brd, navštivte hornický domek na Březových Horách. Vyzdobte společně byt, vánoční strom nebo venkovní pergolu.

Ježíšek za oknem

Jak vlastně vypadá Ježíšek? Těžko říci. Je to skřítek? Děda v červeném podobný Mikuláš? Děťátko v jesličkách? „Není to jednoduché,“ usmívá se Lucie Šmahelová. „My máme nějakou představu, kterou dítěti předáváme. Určitě bych ale k jakémukoli popisu Ježíška přidala informace o dobrých skutcích, které by se o Vánocích měly stát.“ At' už máte malé dítě, které na

Ježíška věří, nebo sedmáka, který už pubertálně koulí očima, atmosféra Vánoc a to „něco“ mezi nebem a zemí bude všudypřítomné.

„V dětském světě by nemělo chybět něco, co se nedá rozšířovat rozumem,“ rekapituluje Lucie Šmahelová. „Dítě by mělo mít důvěru k životu, věřit, že vše bude v pořádku, třeba i v těžších chvílích.“ Společné chvíle v době Vánoc, sdílené představy, tradice a zvyky..., a ano i dárky dávají dětem důležitý základ – nejen pro oslavování Vánoc, ale také pro život.

Text: Otto Kollert (z internetových zdrojů)

Z připravovaných akcí se jich letos uskutečnila jen hrstka

Koronavirová epidemie, která nás postihla na jaře a ve druhé vlně na podzim, způsobila značné omezení tradičních akcí připravovaných na letošní rok. Pokud se týká hasičských soutěží, byly v období do července všechny zrušeny. V srpnu nastalo uvolnění a naše soutěžní družstvo se zúčastnilo pouze jediné soutěže, a to o pohár velitele SDH Narysov v srpnu. Zde vybojovalo šesté místo v čase 28:30. V září další soutěže opět odpadly.

Z programů připravovaných pro děti se neuskutečnily na jaře Dětský karneval v restauraci U Pletánek ani Dětské odpoledne na sídlišti Drkolnov, na jehož programu se významně podílejí naši hasiči. Po prázdninách odpadly již tradiční Loučení s létem a Zdabořská drakáda.

V dubnu nebyla svolávána brigádnická akce Uklidíme Česko, na konci dubna odpadlo pálení ohně. Májka stavěná tradičně vedle kapličky však letos vztyčena byla, avšak pouze několika hasiči a jejich pomocníky. Vzhledem k přetrvávajícím omezením bylo upuštěno od společné účasti při rozsvícení vánočního stromu (na snímku). Strom byl však Technickými službami Příbram ozdoben a v adventním čase osvětlen. V listopadu se nepřipravoval večerní program pro děti Strašidelný les poblíž dolu Drkolnov. Ze stejných důvodů byla

odložena valná hromada Osadního výboru Zdaboř a Sdružení občanů a přátel Zdaboře na dobu po skončení koronavirových omezení.

Protože předpokládáme, že v příštím roce bude epidemie zvládnuta, jsou v plánu činnosti na příští rok, jehož naplnění bude zajišťováno OV Zdaboř, SOPZ a SDH Zdaboř, zahrnuté všechny aktivity obvyklé v předchozích letech.

Text: Vladimír Pruner

Foto: Jan Prýmek

Druhá část obchvatu s pravomocným územním rozhodnutím

Krajský úřad Středočeského kraje zamítl všechny námítky k umístění druhé části stavby Jihovýchodního obchvatu města Příbram (od Brodu do Bohutína), které podali účastníci řízení na začátku tohoto roku. Kraj coby odvolací instance potvrdil správnost rozhodnutí příbramského stavebního úřadu. Podle dřívějších veřejných oznámení lze očekávat, že někteří nespokojení účastníci řízení podají v této věci žalobu.

Výzva: Nemusíš, ale můžeš...

Krásné nedělní odpoledne, slunce svítí, na terase si dáváme kafe a sledujeme, jak se po zahradě prohánějí děti či vnoučata. Najednou sváteční, možná až posvátné, ticho a klid, neřeknu adventní nedělní čas, prořízne jímavé kvílení cirkulárky, v morku kostí rezonující rachot dobře nabroušené motorové pily nebo neklidné mrmání benzinové či elektrické sekačky. Samozřejmě, nemusíš se tím zneklidňovat a brát ohled na klid sousedů, ale můžeš...

Za postupem na ME stojí i občané Zdaboře

V listopadu postoupila fotbalová reprezentace do 21 let na mistrovství Evropy (ME). „Je to velký úspěch a řadím ho na stejnou úroveň jako svoje tituly získané v Česku a Turecku,“ říká manažer reprezentace Tomáš Zápotočný. Hlavní trenér Karel Krejčí dodává: „Udělali jsme partu, která táhla za jeden provaz, a síla kolektivu se ukázala hlavně v těch nejtěžších chvílích.“ Oba bydlí dlouhá léta ve Zdaboři a zdejší život si velmi pochvalují.

Postup na mistrovství Evropy je pořádný úspěch. Co na cestě k němu bylo nejobtížnější?

Karel Krejčí (KK): Tohoto úspěchu si moc vážím a řadím ho k těm nejvyšším, na které jsem v kariéře trenéra dosáhl. Kategorie U21 je v rámci Evropy v soutěži reprezentací druhou nejprestižnější a není jednoduché v ní uspět. Museli jsme zvládnout náročnou kvalifikaci, v níž jsme po velkém boji zvítězili před Chorvatskem, Skotskem, Řeckem, Litvou a San Marinem. Pokud pomenu outsidersy ze San Marina, tak jsme odehráli osm velmi těžkých zápasů. Prohráli jsme jediný, ve Skotsku.

Měli jsme lepší bilanci s Chorvatskem i Řeckem, dvakrát jsme zdolali Litvu, takže první jsme skončili po zásluze. Klíčovou roli v našem postupu hrála obrovská soudržnost jak v hráčském, tak i realizačním týmu. Udělali jsme partu, která táhla za jeden provaz, a síla kolektivu se ukázala hlavně v těch nejtěžších chvílích. Postup na ME U21 je velmi dobrou vizitkou také pro naši asociaci, objevíme se na této akci po čtyřech letech.

Tomáš Zápotočný (TZ): Musím říct, že je to opravdu velký úspěch a řadím ho na stejnou úroveň jako svoje tituly získané v Česku a Turecku. Manažerem reprezentace do 21 let jsem dva roky a je to velmi zajímavá práce. Nejobtížnější bylo jednoznačně silné Chorvatsko s Řeckem a nevyzpytatelné Skotsko. Celkově se ME do 21 let konalo třináctkrát a Česká republika se dostala sedmkrát na závěrečný turnaj. Naposledy jsme byli v roce 2017 v Polsku a v roce 2015 jsme ME do 21 let hostili. V roce 2002 jsme dokonce ME do 21 let vyhráli, což je úžasný výsledek. Podle mého máme velké šance postoupit ze skupiny do čtvrtfinále. Myslím si, že každý soupeř bude velice těžký, ale nejtěžší budou určitě obhájci Španělsko, Francie, Německo a Anglie.

Patřil při postupu na ME k protivníkům i koronavirus?

TZ: Korona nás taktéž trochu omezila, ale je to celosvětové. Podmínky byly stejné pro všechny soupeře, a proto bych se na to nikdy nevymlouval. My jsme se s tím poprali skvěle.

KK: Koronavirus samozřejmě výrazně zasáhl také do sportovního života, naše kategorie U21 a kvalifikace nebyly výjimkou. UEFA musela měnit formát závěrečného turnaje, který rozdělila na dvě části v březnu a červnu příštího roku, docházelo také k velkým změnám v termínových listinách. Zásadní je, že v roce 2020 se na stadiony nedostali ani fanoušci, což jsou obrovské zásahy do normálního fungování. Od podzimu jsme museli kvůli epidemii zpřísnit i režim během reprezentačních srazů, celý tým procházel opakovaným testováním, dodržovat jsme museli přísná hygienická opatření. Nebylo to snadné, kladlo to velké nároky také na většinu členů realizačního týmu, ale o to víc si cením závěrečného úspěchu. Stmelilo nás to.

Jak vidíte další perspektivu svých svěřenců?

TZ: Perspektivu u našich svěřenců vidím pozitivně, neboť se říká, že reprezentace do 21 let je pro hráče takovou vstupní branou do velkého fotbalu. Pokud se kluci dostanou na závěrečné turnaje, čeká je většinou velká kariéra.

KK: Perspektiva našich hráčů je, myslím, velmi zajímavá. V kategorii U21 už jde v podstatě o hotové hráče s množstvím zkušeností ze špičkových klubových soutěží, ale ti kluci mají zároveň stále velkou perspektivu. Svoji kvalitu ukazují tím, že mají silnou pozici ve svých klubech. Je jasné, že ne všichni se dostanou do té nejužší špičky, ale řada z nich má nakročeno k zajímavé kariéře. Reprezentační jednadvacítka kluky také může posunout dál, je to velmi sledovaná kategorie, což platí dvojnásob o mistrovství Evropy. Pokud se nám povede jako týmu, určitě z něj vyplavou i nějaké individuální výkony a naši hráči se mohou odrazit k zajímavému angažmá.

Je mezi dnešní mládeží dost nadšenců pro (vrcholový) sport? Nebo je spíš změkčilá, zvyklá místo do míče ťukat do mobilu či počítače?

KK: Myslím, že jde o celospolečenské téma a problém. Pokud se ohlédnu o nějakých dvacet třicet let zpět, pohybová gramotnost a aktivita dětí byla asi na zcela odlišné úrovni než dnes. Nemá cenu si nic nalhávat, spousta dětí si raději zaleze doma k mobilu nebo

počítači, místo aby si šla hrát ven. Za nás neexistovalo nic jiného než jít za barák a pokoušet se o všechny sporty. Odolnost a šikovnost se tak pěstovala přirozenou cestou. To dnes dětem chybí.

Mnoho dětí však sportuje docela intenzivně.

KK: Ano, věnují se třeba jednomu sportu, ale když má fotbalista hrát hokejkou nebo tenisovou raketou, neporadí si. Platí to i naopak, ta dřívější univerzalita se dětem vracela i v těch „jejich“ sportech. Moc bych si přál, aby se tohle změnilo k lepšímu. Když budou děti celkově sportovně gramotnější, budou mít jednodušší práci i trenéři. Fotbal má štěstí, že je stále velkým fenoménem a věnuje se mu spousta dětí i v těch nejmenších obcích. Jako sport máme pořád kde brát. Potom je klíčové, aby trenéři těch nejmenších kategorií naučili děti svůj sport milovat a mít k němu vztah. Klíčové je, aby děti nějakou aktivitu měly, osvojily si nějakou obecnou pohybovou průpravu a vyzkoušely klidně více sportů. Ať si ten svůj obor a specializaci vyberou později. Je zbytečné všechno v pěti letech sázet na jedinou sportovní kartu. Ať jde o jakékoliv odvětví.

TZ: Dnešní mládež vidím trochu negativně, neboť je úplně jiná doba, než kterou jsem zažil. Mladí mají všechno, a to je docela špatně. Bylo by to na dlouhé povídání, ale negativní vliv přináší zejména moderní technika a internet. Najdou se určitě nadšenci a velcí talenti, ale jak jsem zmiňoval, dnešní doba je strašně ohrožuje tím, co vše mají.

Narodili jste se v Příbrami? Jak jste začínali s fotbalem a vyhýbala se vám zranění? A vedete ke sportu i své děti?

TZ: Narodil jsem se tu a musím říct, že Příbram miluju. Všude město jen a jen chválím. V Příbrami jsem začínal od malička a hrál tu až do chlapů, poté jsem přestoupil do Liberce. Dále moje kariéra vedla do Itálie – Udinese Calcio, poté Turecka – Besiktas Istanbul, Bursaspor, pak návrat do Česka – Sparta Praha, Baník Ostrava a zpět, jak se říká, na stará kolena, do 1. FK Příbram. Asi nejvíce mě ovlivnili trenéři Josef Csaplár a Vítězslav Lavička, ale nerad bych na nějakého trenéra zapomněl. U každého jsem si vždy něco vzal – ať pozitivní, nebo negativní zkušenost. Vrcholem mé fotbalové kariéry jsou jednoznačně starty za reprezentační áčko ČR, titul s Libercem, titul s Besiktas Istanbul, titul s Bursaspor a titul se Spartou Praha a teď zmíněný postup na ME do 21 let v Maďarsku a Slovinsku. Zranění se mi docela vyhýbala, podstoupil jsem pouze v devatenácti letech operaci v kotníku kvůli přetrženým vazům

a pak až ve 32 letech artroskopii kolene kvůli špatné chrupavce. Svoji fotbalovou kariéru se mi podařilo krásně spojit i s rodinou, neboť od dvaceti let mi manželka byla oporou, za což jí musím poděkovat. Máme spolu tři krásné děti a ty si ode mne zaslouží také velké díky. Děti vedeme ke sportu a prostřední – syn – hraje fotbal rovněž za Příbram.

KK: Rodilý Příbraman nejsem. Dětství jsem strávil na Šumavě, v Dražovicích u Sušice, kde jsem v devíti letech začínal i s fotbalem. V začátcích mě nejvíce pomohl můj třídní učitel a tělocvikář pan Weber, který mi dal výborné základy k tomu, abych se mohl fotbalu později věnovat. Jsem moc rád, že se mi povedlo proměnit svoje dětské sny ve skutečnost. Jako kluk z malé vesnice jsem se dostal až do ligy (Plzeň, Zlín, Příbram, České Budějovice). Moji kariéru ukončilo vážné zranění kolene v necelých třiceti letech. U fotbalu jsem chtěl zůstat, proto jsem se vrhl na studia trenérských licencí a v roce 2000 jsem začal trenérskou kariéru. Hlavně v začátcích mě moc pomohla rodina, o kterou jsem se mohl vždycky opřít. To platí dodnes, rodina se mnou všechno prožívá. Děti už jsou dospělé, a v dětství jsme je ke sportu vedli. Kluk (28) hraje fotbal dodnes, ale kvůli pracovnímu vytížení a častým zraněním jen na amatérské úrovni. Dcera (25) dělala sportovní gymnastiku a závodní aerobik.

Jak dlouho žijete ve Zdaboři?

TZ: Ve Zdaboři žijeme od roku 2007 v rodinném domě a jsme tu moc spokojeni. Líbí se nám tu a věřím, že tu jsme nastálo.

KK: Ve Zdaboři bydlím s rodinou od roku 1995 a za tu dobu se to tu dost změnilo. Bydlíme u lesa, a i přes velkou zastavěnost je tady klid. S manželkou hodně chodíme a jezdíme na kole a pro sport jsou tady ideální podmínky. Bydlení tady bych neměnil.

Text: Věra Prunerová

Foto: FAČR, YouTube

ZDABOŘSKÝ ZPRAVODAJ vydává Osadní výbor Zdaboř, Sdružení občanů a přátel Zdaboře a SDH Zdaboř. Redakční uzávěrka tohoto vydání: 4. prosince 2020. Redakce, sazba: Stanislav D. Břeň (pribramag@gmail.com). Koordinace tisku a distribuce: Ondřej Švandelík (svandon@seznam.cz). Jazyková korektura: Věra Prunerová. Tisk: Tiskárna Krákor. Kontakty: Osadní výbor Zdaboř: www.zdabor.webgarden.cz, facebook.com/Zdabor. Námetky a příspěvky k otištění je možné zasílat na e-mail pribramag@gmail.com. Zpravodaj vychází jako občasník, zpravidla čtyřikrát ročně. Jakékoliv šíření, citování, pořizování kopií a rozšiřování povědomí o obsahu této publikace je striktně doporučováno. Zdabořský zpravodaj vzniká díky dobrovolné činnosti všech zúčastněných. Tisk je zajišťován z účelové dotace města Příbram.